

Enni Kaskimies (toimittaja): Käytkö sä teatterissa ja jos sä käyt niin kuinka usein?

Kaisa Moilanen (haastateltava): Nyt lähiaikoina en ole käynyt hirveästi teatterissa, mutta esimerkiksi lukioaikoina tuli käytyä paljon enemmän, kun esimerkiksi lukion kautta niinku tuli mahdollisuuksia käydä. Mutta sanoisin, että korkeintaan ehkä kerran kahessa vuodessa. Että niinku haluaisin käydä paljon enemmän, mutta ei ole niinku sitten, tai se ei oo silleen niinku aktiivisesti mielessä niinku kovin usein, mutta aina kun käy niin tulee tosi hyvä fiilis kyllä.

Vilma Seppänen (haastateltava): Tosi harvoin ehkä, tai no ei nyt tosi harvoin, mutta ehkä kaks kertaa vuodessa tai kerran vuodessa.

Otto Peltokangas (haastateltava): Mä sanoisin kerran vuodessa silleen about, aika vähän.

Enni Kaskimies: Osaatko sä eritellä sitä, että minkä takia sä et käy sitten useammin teatterissa?

Kaisa Moilanen: No ehkä tulee silleen harvemmin kulutettua niinku tällaisia kulttuurimuotoja, niinku käytyä elokuvissa tai niinku teatterissa. Mä en tiedä onko se sitten vaan liian helppoa niinku se viihde, mitä saa niinku puhelimesta just tai jotenkin. Että silloin kun ei ole ollut niinku somea niin vahvasti, niin voi olla että ihmiset on hakenut viihdettä sitten just enemmän niinku elokuvista ja teattereista. Mutta tota, mä en itse asiassa oikein osaa sanoa, että ehkä se hintakin on sitten siinä, että niinku, ei tule niin usein käytyä teatterissa.

Vilma Seppänen: Ehkä koska ne liput on aika kalliita ja sitten se on jotenkin semmoinen iso asia, minne pitää varaa jotain aikaa tai jotenkin suunnitella jotain elämää sen ympärille.

Otto Peltokangas: Jep ehkä se on itselle muodostunut sellaiseksi spesiaaliksi, niinku palkinnoksi itselleen et menee aina välillä katsomaan. Mutta joo ehkä jos olisi rahaa enemmän ja joku aina hakisi mut sinne niin sitten mä voisinkin, mutta sitä ei tule vaan silleen tehtyä kauheasti.

Enni Kaskimies: No kuinka paljon edullisempia niitten lippujen pitäisi olla, jotta sä kävisit useammin?

Kaisa Moilanen: Vitsi kun vielä muistais, että paljonko teatteriliput yleensä maksaa. Kyllä ne vissiin aika kalliita on. Mutta jotta tulisi niinku käytyä silleen usein oikeasti, niin ehkä joku 10–15 euroa.

Vilma Seppänen: Joku parikymppiä on sellainen, että sit mulla olisi niinku varaa.

Otto Peltokangas: Parikymppiä no joo, ehkä sillee 10–20 euroa on ihan hinta minkä sillee voi maksaa vähän useammin kuin kerran vuodessa. Mutta niin, ja toki en mä nyt haluaisikaan, että ne olisi silleen ilmaisia, että kyllä se on silleen myös ihan kiva, että ne maksaa tavallaan.

Enni Kaskimies: Pidätkö sä tamperelaisten teatterien ohjelmistoja kiinnostavina?

Kaisa Moilanen: Joo siis kyllä varsinkin TTT:llä on niinku tosi laadukkaita ja hyviä, että niitäkin välillä miettii että pitäisi niinku katsoa useammin, että mitä siellä pyörii ja silleen niinku tutustua niihin. Mut kyllä mä, kyllä mä sanoisin että joo on tosi niinku kiinnostavia.

Vilma Seppänen: Joo pidän tai musta täällä on tosi monta vaihtoehtoa tai silleen monta teatteria. Tai kun on itse silleen vähän pienemmästä kaupungista missä on vaan silleen tyyliin yksi teatteri, niin sitten täällä on jotenki paljon valikoimaa. Ja just en mä hirveän usein niinku selaa niitä tai mitään kun

on silleen, et mä en jotenkin niin aktiivisesti pidä sitä jonain vaihtoehtona että uu meenpäs tässä kuussa teatteriin tai jotain mutta silleen kyllä ne on kiinnostavia mun mielestä.

Otto Peltokangas: Siis joo, en ole mitenkään kovin perillä aiheesta, mutta silleen tosi paljon niinku törmää vaikkei niinku pyrkiskään törmäämään, niin löytyy niinku mainoksia ja infoa aika useastikin eri teatterista. Että kyllä niitä mun mielestä, ihan hyvin on vaihtoehtoja kyllä.